

вызовы и перспективы.: сб. ст. по материалам XXVI междунар. заочной науч.-практ. конф. – № 1 (26). М., Изд.«Интернаука», 2017. С. 79 – 83.

4. Лукьянова У. А. Отчуждение как предпосылка асоциального поведения в подростковой среде */Роль и значение современной науки и техники для развития общества: сборник статей Международной научно-практической конференции (28 апреля 2017 г., г. Екатеринбург). В 3 ч. Ч.2.* Уфа: МЦИИ ОМЕГА САЙНС, 2017. С.133 – 136.

Науковий керівник: Шиліна Алла Андріївна, доцент кафедри соціології та психології факультету №6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат психологічних наук, доцент.

Британ Марія Олександрівна,

слухач магістратури факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

ТОЛЕРАНТНІСТЬ ДО НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У КОНТЕКСТІ АНТИВІТАЛЬНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ ОСОБИСТОСТІ

Умови нинішнього буття нашої країни, що характеризуються значущими соціальними змінами, складністю та швидкими темпами, змушують сучасну людину долучатися до нових соціальних ситуацій, що відсутні у її наявному досвіді, а тому відображаються у свідомості людини як ситуація невизначеності. Саме це може ставати причиною появи тривоги, невпевненості та страхів за майбутнє. Стійкість до таких стресів визначається як толерантність до невизначеності. У випадку більш критичного стану, з'являються антивітальні уявлення у вигляді відсутності цінності буття, де останнім кроком є суїцид. Більшість дослідників під антивітальністю розуміють спрямованість людини проти свого життя, що може включати пасивні міркування суб'єкта про недоречність свого життя, суїцидальні думки, суїцидальні уявлення, суїцидальні переживання та суїцидальні

тенденції що виступають першими ознаками потенційної спроби суїциду. Пошук шляхів подолання кризових проявів, вивчення механізмів виникнення антивітальності та її взаємозв'язок з іншими психологічними особливостями особистості – є одними із актуальних питань для дослідників. Саме це ї є підґрунтям для розкриття даної теми.

Ющенко І. М. провів дослідження за темою толерантність до невизначеності як чинник благополуччя студентів випускників вищих навчальних закладів. Результати дослідження виявили що толерантність до невизначеності взаємопов'язана з такими ознаками психологічного благополуччя, як прагнення до особистісного зростання, самоприйняття та здатність встановлювати позитивні стосунки з іншими [1, с. 127].

Е. Носенко та М. Шаповал вивчали толерантність до невизначеності як системо утворювальний особистісний чинник творчої обдарованості. Проведене емпіричне дослідження встановило взаємозв'язок обдарованості з толерантністю до невизначеності та з позитивним емоційним ставленням до невизначених ситуацій. Також показало значущі розбіжності показників відкритості новому досвіду з високою та низькою креативністю. Тобто, творчо обдарована молодь, яка ефективно реалізує свій креативний потенціал отримують більш високі значення за шкалою відкритості досвіду. Ці значення не просто вищі, а й наближаються до максимального значення шкали [2, с. 105].

О. В. Брюховецька вивчала психологічні особливості толерантності до невизначеності в управлінській діяльності як однієї зі складових професійної толерантності керівників загальноосвітніх навчальних закладів. Результати дослідження свідчать про наявність певних відмінностей рівнів інтолерантності до невизначеності в управлінській діяльності за гендерно-віковими та організаційно-професійними ознаками, тобто аналіз результатів дослідження показав, що за цим показником на початку кар'єри рівень інтолерантності у чоловіків вищий, ніж у жінок. Але, якщо у жінок рівень

інтолерантності до неможливості розв'язання проблеми з віком значно зростає, то у чоловіків, навпаки, з віком (від 40 до 45) знижується і різко спадає після 45 років [3, с. 77].

Бабчук О. Г. у своїй роботі з особливостей толерантності осіб з різними типами емоційності, встановила, що толерантні особистості характеризуються активністю, товариськістю; високим рівнем емпатії; відрізняються від інтолерантних довірливістю, добродушністю і відкритістю, соціальною сміливістю, відсутністю схильності до почуття провини, самодостатністю і незалежністю, а також екстраверсією та емоційною стійкістю. Інтюлерантні особистості мають низьку потребу в спілкуванні; вони характеризуються вузькістю контактів з оточуючими, обмеженістю соціального простору, вибірковістю; у них слабо розвинена здатність до емпатії. Вони характеризуються суворістю, практичністю, консерватизмом; схильністю до домінування та конформності [4, с. 175].

Проведений теоретичний аналіз толерантності до невизначеності у контексті антивітальної спрямованості показує, що толерантність до невизначеності є однією із вирішальних характеристик реалізації людини у всіх сферах життя та безпосередньо може впливати на людські можливості та самооцінку. Таким чином, можливо припустити, що толерантність до невизначеності може виступати як підґрунтям до виникнення антивітальних уявлень так і чинником, що підвищує життєстійкість людини. Актуальність зазначеної проблеми та недостатній рівень її розробленості дає підґрунтя для подальшого емпіричного дослідження даної теми.

Список бібліографічних посилань

1. Ющенко І. М. Толерантність до невизначеності як чинник благополуччя студентів випускників вищих навчальних закладів. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2017. № 4. С. 127.

2. Носенко Е., Шаповал М. Толерантність до невизначеності як системо утворювальний особистісний чинник творчої обдарованості. *Психологія і суспільство*. 2002. №1. С. 105.

3. Брюховецька О. В. Психологічні особливості толерантності до невизначеності в управлінській діяльності як однієї зі складових професійної толерантності керівників загальноосвітніх навчальних закладів. Збірник наукових праць КПНУ імені Івана Огієнка. 2015. С. 77.

4. Бабчук О. Г. Особливості толерантності осіб з різними типами емоційності: автореф. дис....канд. психол. наук: 19.00.01. Одеса, 2012. 175 с.

Науковий керівник: Шиліна Алла Андріївна, доцент кафедри соціології та психології факультету №6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат психологічних наук, доцент.

Голов`ятинская Олеся Олександрівна,

студентка 3-го курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЩОДО ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

В українському суспільстві існують негативні стереотипи і упередження стосовно працівників правоохоронних органів. Довіру громадян до правоохоронців можна змінити власною поведінкою нових працівників - поліцейських, яка ґрунтується на професійній етиці, повазі до людської гідності і вільної від упереджень поведінці.

Поліцейським в їх практичній діяльності регулярно доводиться стикатися з проблемою толерантності. Але різноманіття підходів і відносин до даної проблеми в наукових колах, серед практиків, цивільних інститутів і в суспільстві в цілому, на жаль, тільки збільшує невизначеність.